

Theognis, Elegiae I, 1-10

- I, 1 ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.
- I, 5 Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ
φοίνικος ῥαδινηῆς χερσὶν ἐφαψαμένη
ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδέι λίμνηι,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ Γαῖα πελώρη,
I, 10 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἀλὸς πολιῆς.

Theognis, *Elegiae* I, 1-10 (6th century BC)

Translated Andrew M. Miller

- I, 1 O lord, son of Leto, child of Zeus, you I shall never
 Forget, either beginning or coming to an end,
 But always, first and last and in the middle,
 I shall sing of you. And you, hear me and grant good things.
- I, 5 Lord Phoibos, when the goddess, lady Leto, bore you,
 Claspings a palm tree in her slender hands,
 You the most beautiful of immortals, beside the wheel-round lake,
 Then all of boundless Delos was filled
 With an ambrosial scent; the huge earth laughed,
I, 10 And the deep waters of the hoary sea rejoiced.

Theognis, Elegie I, 1-10

6. století př. n. l., překlad Rudolf Mertlík

- I, 1 Vladaři, potomku Diův, ať začínám nebo končím,
 nikdy tě, Létin synu, nepustím z paměti. Vždy
 na začátku tě budu i vprostřed a na konci slavit
 písni: ty jen mě vyslyš, dávej mi úspěch a zdar.
Vladaři, Foibe, když Létó, ta bohyně mocná se chytla
- I, 5 něžnýma rukama palmy, aby tě zrodila pak,
 nejkrásnějšího z bohů, blíž jezera kruhovitého,
 celý nesmírný Délos nebeské vůně byl pln,
 radostně zasmála se i obrovská země a siná
- I, 10 hladina v hlubinách svých jásosem zazněla též.